Про порядок оподаткування ПДВ відсотків, що сплачуються нерезиденту за товарним кредитом

Головне управління ДПС у Дніпропетровській області звертає увагу, що товарний кредит – товари (роботи, послуги), що передаються резидентом або нерезидентом у власність юридичних чи фізичних осіб на умовах договору, що передбачає відстрочення остаточних розрахунків на визначений строк та під процент. Товарний кредит передбачає передачу права власності на товари (роботи, послуги) покупцеві (замовникові) у момент підписання договору або в момент фізичного отримання товарів (робіт, послуг) таким покупцем (замовником), незалежно від часу погашення заборгованості.

Норми встановлені п. п. 14.1.245 п.14.1 ст.14 Податкового кодексу України (далі – ПКУ).

Пунктом 190.1 ст. 190 ПКУ визначено, що базою оподаткування для товарів, що ввозяться на митну територію України, є договірна (контрактна) вартість, але не нижче митної вартості цих товарів, визначеної відповідно до р. III Митного кодексу України від 13 березня 2012 року № 4495-VI (далі – МКУ), з урахуванням мита та акцизного податку, що підлягають сплаті і включаються до ціни товарів.

При визначенні бази оподаткування для товарів, що ввозяться на митну територію України, перерахунок іноземної валюти у валюту України здійснюється за офіційним курсом валюти України до цієї іноземної валюти, встановленим Національним банком України, що діє на день подання митної декларації для митного оформлення. У разі якщо митна декларація не подавалась, перерахунок іноземної валюти у валюту України здійснюється за офіційним курсом валюти України до цієї іноземної валюти, встановленим Національним банком України, що діяв на день визначення податкових зобов'язань.

У разі ввезення товарів на митну територію України документом, що посвідчує право на віднесення сум податку до податкового кредиту, вважається митна декларація, оформлена відповідно до вимог законодавства, яка підтверджує сплату податку (п. 201.12 ст. 201 ПКУ).

Визначення митної вартості товару здійснюється відповідно до розділу III МКУ.

З метою обчислення ПДВ базою оподаткування імпортованого товару (в т.ч. наданого нерезидентом на умовах товарного кредиту) є договірна (контрактна) вартість такого товару, але не нижче митної вартості цих товарів, визначеної відповідно до МКУ, з урахуванням мита та акцизного податку, що підлягають сплаті і включаються до ціни товарів. При цьому, сплата резидентом – платником ПДВ нерезиденту відсотків за товари, надані ним на умовах товарного кредиту, не змінює базу оподаткування ПДВ. Сплачений при імпорті таких товарів ПДВ, обчислений відповідно до вимог податкового і митного законодавства, включається до складу податкового кредиту платника податку за умови виконання вимог п. 198.3 ст. 198 ПКУ.

Ми в інтернет-просторі, приєднуйтесь!

https://dp.tax.gov.ua/;
https://www.facebook.com/tax.dnipropetrovsk/;
https://www.youtube.com/channel/UCIxijADr1NbFo5dhZ3mQwVA

Одноразова (спеціальна) добровільна декларація: відображення відомостей декларанта

Головне управління ДПС у Дніпропетровській області звертає увагу на наступне.

Нормами п. п. 6.1 п. 6 підрозділу 9 прим. 4 розділу XX «Перехідні положення» Податкового кодексу України (далі – ПКУ) встановлено, що для цілей цього підрозділу одноразова (спеціальна) добровільна декларація (далі – Декларація) – це декларація, в якій відображається така інформація (дані):

► відомості про декларанта, достатні для його ідентифікації (прізвище, ім'я, по батькові, реєстраційний номер облікової картки платника податків або у визначених ПКУ випадках – серія (за наявності) та номер паспорта громадянина України);

► відомості про об'єкти декларування, визначені п. п. «а» п. 4 підрозділу 9 прим. 4 розділу XX «Перехідні положення» ПКУ, в обсязі, достатньому для ідентифікації кожного з них, зокрема, дані про вид, розмір та валюту активу, класифікацію банківських металів. Для грошових активів фізичної особи, розміщених на рахунках у банках або внесених до кредитних спілок та інших небанківських фінансових установ, в Декларації зазначається найменування та інші відомості про банківську або небанківську фінансову установу (код за Єдиним державним реєстром підприємств та організацій України; якщо така установа є іноземною юридичною особою – зазначається код, присвоєний органом реєстрації юридичних осіб відповідної держави), в якій відкриті відповідні рахунки, на яких зберігаються валютні цінності, або до якої зроблені відповідні внески, та відповідно до законодавства засвідчений документ, що підтверджує наявність задекларованих грошових активів фізичної особи на відповідному рахунку.

Для прав грошової вимоги (у тому числі грошових коштів, позичених декларантом третім особам за договором позики) в Декларації зазначається найменування та інші відомості про юридичну особу – боржника (код за Єдиним державним реєстром підприємств та організацій України; якщо така установа є іноземною юридичною особою – зазначається код, присвоєний органом реєстрації юридичних осіб відповідної держави, або прізвище, ім'я, по батькові та реєстраційний номер облікової картки платника податків (або у визначених ПКУ випадках – серія (за наявності) та номер паспорта громадянина України чи відповідний документ, що посвідчує особу іноземця або особу без громадянства) фізичної особи – боржника, номер та дата документа, що підтверджує право грошової вимоги;

► відомості про об'єкти декларування, визначені п. п. «б» – «е» п. 4 підрозділу 9 прим. 4 розділу XX ПКУ, із зазначенням інформації, що дає змогу їх ідентифікувати, зокрема, про їх місцезнаходження або місце

зберігання (крім предметів мистецтва та антикваріату, дорогоцінних металів, дорогоцінного каміння, ювелірних виробів, банківських металів, які не розміщені на рахунках, пам'ятних банкнот та монет тощо), вид, назву, рік виробництва (випуску) тощо;

► самостійно визначена декларантом у національній валюті база для нарахування збору з одноразового (спеціального) добровільного декларування. До Декларації декларант зобов'язаний додати копії документів, що підтверджують вартість об'єктів декларування, у разі місцезнаходження (реєстрації) активу фізичної особи за межами України та/або у разі декларування валютних цінностей, розміщених на рахунках у банках в Україні, та прав грошової вимоги, визначених п. п. «а» п. 4 підрозділу 9 прим. 4 розділу XX ПКУ. У разі місцезнаходження (реєстрації) інших активів фізичної особи в Україні декларант може додати копії документів, що підтверджують вартість об'єктів декларування;

► ставка та сума збору з одноразового (спеціального) добровільного декларування.

В Декларації не зазначається інформація про джерела одержання (набуття) декларантом об'єктів декларування. Контролюючому органу забороняється вимагати додаткові документи, крім передбачених п. 6 підрозділу 9 прим. 4 розділу XX ПКУ.

Інформація, що міститься в Декларації, є податковою інформацією.

Ми в інтернет-просторі, приєднуйтесь!

https://dp.tax.gov.ua/;
https://www.facebook.com/tax.dnipropetrovsk/;
https://www.youtube.com/channel/UCIxijADr1NbFo5dhZ3mQwVA

Одноразова (спеціальна) добровільна декларація: особливості відображення нерухомості, яка була збудована (придбана) як за рахунок легалізованих так і за рахунок «тіньових» коштів

Головне управління ДПС у Дніпропетровській області звертає увагу, що об'єктами одноразового (спеціального) добровільного декларування можуть бути визначені підпунктами 14.1.280 і 14.1.281 п. 14.1 ст. 14 Податкового кодексу України (далі – ПКУ) активи фізичної особи, що належать декларанту на праві власності (в тому числі на праві спільної часткової або на праві спільної сумісної власності) і знаходяться (зареєстровані, перебувають в обігу, є на обліку тощо) на території України та/або за її межами станом на дату подання одноразової (спеціальної) добровільної декларації, зокрема нерухоме майно (земельні ділянки, об'єкти житлової і нежитлової нерухомості).

Норми встановлені п. п. «б» п. 4 підрозділу 9 прим. 4 розділу XX «Перехідні положення» ПКУ.

Для цілей вищезазначеного підрозділу до нерухомого майна належать також об'єкти незавершеного будівництва, які:

► не прийняті в експлуатацію або право власності на які не зареєстроване в установленому законом порядку, але майнові права на такі об'єкти належать декларанту на праві власності;

► не прийняті в експлуатацію та розташовані на земельних ділянках, що належать декларанту на праві приватної власності, включаючи спільну власність, або на праві довгострокової оренди або на праві суперфіцію.

При цьому, згідно з п. п. 6.1 п. 6 підрозділу 9 прим. 4 розділу XX ПКУ одноразова (спеціальна) добровільна декларація – це декларація, в якій відображається, зокрема така інформація (дані):

► відомості про об'єкти декларування, визначені пп. «б» – «е» п. 4 підрозділу 9 прим. 4 розділу XX ПКУ, із зазначенням інформації, що дає змогу їх ідентифікувати, зокрема про їх місцезнаходження або місце зберігання (крім предметів мистецтва та антикваріату, дорогоцінних металів, дорогоцінного каміння, ювелірних виробів, банківських металів, які не розміщені на рахунках, пам'ятних банкнот та монет тощо), вид, назву, рік виробництва (випуску) тощо;

► самостійно визначена декларантом у національній валюті база для нарахування збору з одноразового (спеціального) добровільного декларування. До одноразової (спеціальної) добровільної декларації декларант зобов'язаний додати копії документів, що підтверджують вартість об'єктів декларування, у разі місцезнаходження (реєстрації) активу фізичної особи за межами України та/або у разі декларування валютних цінностей, розміщених на рахунках у банках в Україні, та прав грошової вимоги, визначених п. п. «а» п. 4 підрозділу 9 прим. 4 розділу XX ПКУ. У разі місцезнаходження (реєстрації) інших активів фізичної особи в Україні декларант може додати копії документів, що підтверджують вартість об'єктів декларування;

► ставка та сума збору з одноразового (спеціального) добровільного декларування.

Крім того, для об'єктів декларування, визначених підпунктами «б» – «е» п. 4 підрозділу 9 прим. 4 розділу XX ПКУ, база для нарахування збору з одноразового (спеціального) добровільного декларування визначається, зокрема, але не виключно, як:

● витрати декларанта на придбання (набуття) об'єкта декларування;

● вартість, що визначається на підставі оцінки майна та майнових прав, фінансових інструментів, інших активів. Оцінка щодо об'єкта декларування проводиться відповідно до законодавства країни, де знаходиться такий актив. Вартість активів, визначена в іноземній валюті, відображається в одноразовій (спеціальній) добровільній декларації у гривні за офіційним курсом національної валюти, встановленим Національним банком України станом на дату подання одноразової (спеціальної) добровільної декларації (п. п. 7.2 п. 7 підрозділу 9 прим. 4 розділу XX ПКУ).

Отже, у разі якщо фізична особа має у власності об’єкт нерухомого майна, який був набутий (збудований) як за рахунок коштів з яких були сплачені податки так і за рахунок коштів з яких податки не були сплачені, то у одноразовій (спеціальній) добровільній декларації відображається сума витрат або оціночна вартість такого об’єкта нерухомого майна в частині коштів з яких не були сплачені.

Ми в інтернет-просторі, приєднуйтесь!

https://dp.tax.gov.ua/;
https://www.facebook.com/tax.dnipropetrovsk/;
https://www.youtube.com/channel/UCIxijADr1NbFo5dhZ3mQwVA

Одноразове добровільне декларування: відомості, зазначені декларантом у одноразовій добровільній декларації є конфіденційною інформацією

Головне управління ДПС у Дніпропетровській області доводить до відома, що відомості, що містяться у відповідних одноразових (спеціальних) добровільних деклараціях та доданих до них документах, подані згідно з підрозділу 9 прим. 4 розділу XX «Перехідні положення» Податкового кодексу України (далі – ПКУ), є конфіденційною інформацією та не підлягають розголошенню контролюючим органом, його посадовими особами без письмової згоди декларанта, крім випадків, коли це прямо передбачено законами або рішенням суду.

За розголошення такої інформації, у тому числі внаслідок службової недбалості або допуску до інформації інших осіб, які не мають такого права, а також незаконне використання таких відомостей посадові особи контролюючого органу, притягаються до цивільної, адміністративної, кримінальної та іншої відповідальності згідно із законом.

Норми встановлені п. 17 підрозділу 9 прим. 4 розділу XX ПКУ.

Ми в інтернет-просторі, приєднуйтесь!

https://dp.tax.gov.ua/;
https://www.facebook.com/tax.dnipropetrovsk/;
https://www.youtube.com/channel/UCIxijADr1NbFo5dhZ3mQwVA

Про повернення надміру сплаченої суми збору з одноразового (спеціального) добровільного декларування

Головне управління ДПС у Дніпропетровській області повідомляє, що одноразова (спеціальна) добровільна декларація (далі – Декларація) підлягає в порядку, передбаченому підрозділом 9 прим. 4 розділу XX «Перехідні положення» Податкового кодексу України (далі – ПКУ), камеральній перевірці, яку контролюючий орган проводить протягом 60 календарних днів, що настають за днем подання йому відповідної Декларації.

Норми визначені абзацом першим п. п. 15.1 п. 15 підрозділу 9 прим. 4 розділу XX «Перехідні положення» ПКУ.

У разі виявлення контролюючим органом за результатами камеральної перевірки відповідної Декларації арифметичної помилки, що призвела до недоплати суми збору з одноразового (спеціального) добровільного декларування (далі – Збір), декларант, який подав відповідну Декларацію, зобов’язаний сплатити суму такої недоплати протягом 10 календарних днів з дня отримання відповідного повідомлення за довільною формою контролюючого органу, та подати уточнюючу відповідну Декларацію протягом 20 календарних днів з дня отримання такого повідомлення (абзац четвертий п. п. 15.1 п. 15 підрозділу 9 прим. 4 розділу XX «Перехідні положення» ПКУ).

Згідно з абзацом четвертим п. 12 підрозділу 9 прим. 4 розділу XX «Перехідні положення» ПКУ у разі подання декларантом уточнюючої Декларації якщо сума Збору, визначена в уточнюючій Декларації, є меншою за суму Збору, сплачену на підставі попередньо поданої Декларації, повернення надміру сплаченої суми Збору здійснюється у порядку, визначеному ст. 43 ПКУ.

Обов’язковою умовою для здійснення повернення сум грошового зобов’язання та пені є подання платником податків заяви про таке повернення (крім повернення надміру утриманих (сплачених) сум податку з доходів фізичних осіб, які повертаються контролюючим органом на підставі поданої платником податків податкової декларації про майновий стан і доходи за звітний календарний рік за результатами проведення перерахунку його загального річного оподатковуваного доходу) протягом 1095 днів від дня виникнення помилково та/або надміру сплаченої суми та/або пені (п. 43.3 ст. 43 ПКУ).

Ми в інтернет-просторі, приєднуйтесь!

https://dp.tax.gov.ua/;
https://www.facebook.com/tax.dnipropetrovsk/;
https://www.youtube.com/channel/UCIxijADr1NbFo5dhZ3mQwVA

Оподаткування ПДФО систематичної матеріальної допомоги, яка надається роботодавцем на оздоровлення працівнику

Головне управління ДПС у Дніпропетровській області нагадує, що для цілей розділу IV Податкового кодексу України (далі – ПКУ) заробітна плата – це основна та додаткова заробітна плата, інші заохочувальні та компенсаційні виплати, які виплачуються (надаються) платнику податку на доходи фізичних осіб (ПДФО) у зв'язку з відносинами трудового найму згідно із законом.

Норми встановлені п. п. 14.1.48 п. 14.1 ст. 14 ПКУ.

Об'єктом оподаткування резидента є загальний місячний оподатковуваний дохід (п. п. 163.1.1 п. 163.1 ст. 163 ПКУ).

До загального місячного (річного) оподатковуваного доходу платника ПДФО включаються доходи у вигляді заробітної плати, нараховані (виплачені) платнику ПДФО відповідно до умов трудового договору (контракту) (п.п. 164.2.1 п. 164.2 ст. 164 ПКУ).

Отже, якщо виплата матеріальної допомоги має систематичний характер і така допомога надається всім або більшості працівникам, наприклад, допомога на оздоровлення, при цьому її виплати передбачені положеннями про оплату праці найманих працівників (колективним договором, галузевою угодою тощо), прийнятими згідно з нормами трудового законодавства, то така матеріальна допомога з метою оподаткування прирівнюється до заробітної плати і вся сума такої допомоги включається до загального місячного оподатковуваного доходу платника ПДФО і оподатковується за ставкою 18 %, встановленою п. 167.1 ст. 167 ПКУ, з врахуванням вимог п. 164.6 ст. 164 ПКУ.

Якщо працедавець надає окремим працівникам нецільову благодійну (матеріальну) допомогу за їх заявами у зв'язку з особистими обставинами, яка носить разовий характер, наприклад на вирішення соціально-побутових потреб, то її оподаткування регулюється п. 170.7 ст. 170 ПКУ, згідно з абзацом третім п. п. 170.7.1 п. 170.7 ст. 170 ПКУ якого встановлено, що цільовою є благодійна допомога, що надається під визначені умови та напрями її витрачання, а нецільовою вважається допомога, яка надається без встановлення таких умов або напрямів.

Згідно з абзацом першим п. п. 170.7.3 п. 170.7 ст. 170 ПКУ не включається до оподатковуваного доходу сума нецільової благодійної допомоги, у тому числі матеріальної, що надається резидентами – юридичними або фізичними особами на користь платника податку протягом звітного податкового року сукупно у розмірі, що не перевищує суми граничного розміру доходу, визначеного згідно з абзацом першим п. п. 169.4.1 п. 169.4 ст. 169 ПКУ, встановленого на 1 січня такого року (у 2021 році – 3 180 гривень).

Сума перевищення допомоги над вказаним розміром включається до загального місячного (річного) оподатковуваного доходу платника ПДФО на доходи фізичних осіб згідно з п. п. 164.2.20 п. 164.2 ст. 164 ПКУ і підлягає оподаткуванню у джерела виплати за ставкою встановленою п. 167.1 ст. 167 ПКУ (18 відсотків).

Ми в інтернет-просторі, приєднуйтесь!

https://dp.tax.gov.ua/;

https://www.facebook.com/tax.dnipropetrovsk/;

https://www.youtube.com/channel/UCIxijADr1NbFo5dhZ3mQwVA

Платникам, які здійснюють операції із застосуванням РРО

Головне управління ДПС у Дніпропетровській області звертає увагу, що відповідно до п. 16 ст. 3 Закону України від 06 липня 1995 року № 265/95-ВР «Про застосування реєстраторів розрахункових операцій у сфері торгівлі, громадського харчування та послуг» із змінами та доповненнями (далі – Закон № 265) суб'єкти господарювання, які здійснюють розрахункові операції в готівковій та/або в безготівковій формі (із застосуванням електронних платіжних засобів, платіжних чеків, жетонів тощо) при продажу товарів (наданні послуг) у сфері торгівлі, громадського харчування та послуг, а також операції з приймання готівки для подальшого її переказу зобов'язані у разі виявлення несправностей:

► реєстратора розрахункових операцій (далі – РРО), а також пошкодження засобів контролю – протягом робочого дня, в якому виявлено несправності чи пошкодження, письмово або засобами телекомунікацій в довільній формі повідомити центр сервісного обслуговування, а також протягом двох робочих днів після дня виявлення несправностей чи пошкодження письмово або засобами телекомунікацій в довільній формі повідомити про це контролюючий орган, у якому суб'єкт господарювання зареєстрований платником податків (абзац перший п. 16 ст. 3 Закону № 265);

► програмного РРО – протягом дня, в якому виявлено несправність, засобами телекомунікацій повідомити про це контролюючий орган, виробника програмного РРО та/або центр сервісного обслуговування (за наявності) за формою, встановленою центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну фінансову політику (абзац другий п. 16 ст. 3 Закону № 265).

Згідно з п. 12 розділу II Порядку реєстрації, ведення реєстру та застосування програмних реєстраторів розрахункових операцій, затвердженого наказом Міністерства фінансів України від 23.06.2020 № 317 (далі – Порядок № 317), у разі виявлення несправностей програмного РРО або його викрадення чи компрометації особистого ключа суб'єкт господарювання зобов'язаний протягом дня, в якому виявлено несправність, засобами Електронного кабінету або засобами телекомунікацій направити до контролюючого органу,

виробника програмного РРО та/або центру сервісного обслуговування (за наявності) Повідомлення про виявлення несправностей програмного реєстратора розрахункових операцій за формою № 2-ПРРО (додаток 2 до Порядку № 317).
Нормами Закону № 265 не передбачено відповідальності до суб'єкта господарювання у разі не повідомлення контролюючого органу про виявлення несправностей РРО та/або програмного РРО, а також пошкодження засобів контролю.
При цьому, за непроведення розрахункових операцій через РРО та/або програмного РРО застосовуються фінансові санкції передбачені до п. 1 ст. 17 Закону № 265.
Ми в інтернет-просторі, приєднуйтесь!
https://dp.tax.gov.ua/;
https://www.facebook.com/tax.dnipropetrovsk/;
https://www.youtube.com/channel/UCIxijADr1NbFo5dhZ3mQwVA

Режим офлайн: як працює ПРРО?
Головне управління ДПС у Дніпропетровській області доводить до відома, що відповідно до п. п. 1 розділу V Порядку реєстрації, ведення реєстру та застосування програмних реєстраторів розрахункових операцій, затвердженого наказом Міністерства фінансів України від 23.06.2020 № 317 «Про внесення змін до наказу Міністерства фінансів України від 14 червня 2016 року № 547» (далі – Порядок № 317) на період відсутності зв'язку між програмним реєстратором розрахункових операцій (далі – ПРРО) та фіскальним сервером проведення розрахункових операцій суб'єктом господарювання здійснюється в режимі офлайн, що може тривати не більше ніж 36 годин, та не більше ніж 168 годин протягом календарного місяця, із створенням електронних розрахункових документів, яким присвоюються фіскальні номери із діапазону фіскальних номерів, сформованих фіскальним сервером згідно з Порядком визначення діапазону, видачі, резервування, використання фіскальних номерів, що присвоюються електронним розрахунковим документам під час роботи програмного реєстратора розрахункових операцій в режимі офлайн, затвердженим відповідно до ст. 5 Закону України від 06 липня 1995 року № 265/95-ВР «Про застосування реєстраторів розрахункових операцій у сфері торгівлі, громадського харчування та послуг» із змінами та доповненнями (далі – Діапазон).
ПРРО не може працювати в режимі офлайн після спливу встановлених граничних строків застосування такого режиму суб'єктом господарювання (не більше ніж 36 годин підряд та 168 годин протягом календарного місяця), без наявного невикористаного Діапазону, а також за наявності зв'язку між ПРРО та фіскальним сервером.
ПРРО має бути автоматично переведений із режиму офлайн у режим онлайн-обміну з фіскальним сервером у момент відновлення зв'язку між ПРРО та фіскальним сервером (п. п. 2 розділу V Порядку № 317).
Абзацом третім п. п. 3 розділу V Порядку № 317 передбачено, що програмне рішення ПРРО під час роботи в режимі офлайн має забезпечувати постійний контроль щодо дотримання граничних строків застосування режиму офлайн, інформувати особу, яка здійснює розрахункову операцію про залишок часу, протягом якого може тривати режим офлайн, та припинити проведення розрахункових операцій у режимі офлайн у разі досягнення одного із граничних строків (36 годин підряд або 168 годин протягом календарного місяця).
Ми в інтернет-просторі, приєднуйтесь!
https://dp.tax.gov.ua/;
https://www.facebook.com/tax.dnipropetrovsk/;
https://www.youtube.com/channel/UCIxijADr1NbFo5dhZ3mQwVA

Навчання на військовій кафедрі навчального закладу освіти: чи є право на податкову знижку?
Головне управління ДПС у Дніпропетровській області повідомляє, що право платника податку на доходи фізичних осіб (далі – ПДФО) на податкову знижку, підстави для її нарахування, перелік витрат, дозволених до включення до податкової знижки, обмеження права на її нарахування визначені ст. 166 Податкового кодексу України (далі – ПКУ).
Підпунктом 166.3.3 п. 166.3 ст. 166 ПКУ встановлено, що платник ПДФО має право включити до податкової знижки у зменшення оподатковуваного доходу платника ПДФО за наслідками звітного податкового року, визначеного з урахуванням положень п. 164.6 ст. 164 ПКУ, фактично здійснені ним протягом звітного податкового року витрати у вигляді суми коштів, сплачених платником ПДФО на користь вітчизняних закладів дошкільної, позашкільної, загальної середньої, професійної (професійно-технічної) та вищої освіти для компенсації вартості здобуття відповідної освіти такого платника податку та/або члена його сім'ї першого ступеня споріднення.
До податкової знижки включаються фактично здійснені протягом звітного податкового року платником податку витрати, підтверджені відповідними платіжними та розрахунковими документами, зокрема, квитанціями, фіскальними або товарними чеками, прибутковими касовими ордерами, що ідентифікують продавця товарів (робіт, послуг) і особу, яка звертається за податковою знижкою (їх покупця (отримувача), а

також копіями договорів за їх наявності в яких обов'язково повинно бути відображено вартість таких товарів (робіт, послуг) і строк оплати за такі товари (роботи, послуги) (п. п. 166.2.1 п. 166.2 ст. 166 ПКУ).
Статтею 21 Закону України від 05 вересня 2017 року № 2145-VIII «Про освіту» із змінами та доповненнями (далі – Закон № 2145) визначено, що військова освіта – це спеціалізована освіта, яка передбачає засвоєння освітньої програми з військової підготовки з метою набуття комплексу професійних компетентностей, формування та розвитку індивідуальних здібностей особи і поглибленого оволодіння військовою спеціалізацією та здобувається одночасно з середньою, професійною (професійно-технічною), фаховою передвищою чи вищою освітою.
Статтею ст. 33 Закону України від 01 липня 2014 року № 1556-VII «Про вищу освіту» із змінами та доповненнями встановлено, що однією з складових структури вищої освіти є кафедра військової підготовки, яка проводить підготовку курсантів (слухачів, студентів) для подальшої служби на посадах сержантського, старшинського, офіцерського або начальницького складу у військових формуваннях.
Пунктом 4 Порядку проведення військової підготовки громадян України за програмою підготовки офіцерів запасу, затвердженого постановою Кабінету Міністрів України від 01 лютого 2012 року № 48 із змінами та доповненнями передбачено, що військова підготовка проводиться, зокрема, для надання фізичним особам платних послуг у галузі вищої освіти, пов'язаних з військовою підготовкою, для забезпечення реалізації права таких осіб на рівні можливості у виборі професії шляхом здобуття додаткових знань, умінь і навичок, необхідних для майбутньої професійної діяльності.
При цьому розмір та умови оплати за навчання, підготовку, перепідготовку, підвищення кваліфікації, за надання додаткових освітніх послуг встановлюються договором. Договір укладається між закладом освіти і здобувачем освіти (його законними представниками) та/або юридичною чи фізичною особою, яка здійснює оплату (частина шоста ст. 79 Закону № 2145).
Враховуючи викладене, платник ПДФО, який навчається на військовій кафедрі навчального закладу, є здобувачем професійної військової освіти, тому має право на податкову знижку у зменшення оподатковуваного доходу за наслідками звітного податкового року на суму витрат, понесених ним на користь закладу освіти за навчання на військовій кафедрі.
Підстави для нарахування податкової знижки із зазначенням конкретних сум відображаються платником ПДФО у річній податковій декларації про майновий стан і доходи, яка подається по 31 грудня включно наступного за звітним податкового року (п. п. 166.1.2 п. 166.1 ст. 166 ПКУ).
Ми в інтернет-просторі, приєднуйтесь!
https://dp.tax.gov.ua/;
https://www.facebook.com/tax.dnipropetrovsk/;
https://www.youtube.com/channel/UCIxijADr1NbFo5dhZ3mQwVA

До уваги юридичних осіб!
Головне управління ДПС у Дніпропетровській області інформує, що для забезпечення функціонування системи електронної взаємодії електронних інформаційних ресурсів, що інтегрується до обладнання інформаційної системи юридичної особи, зазначена юридична особа отримує технологічні кваліфіковані сертифікати. Ці технологічні кваліфіковані сертифікати забезпечують встановлення захищеного каналу безпечного обміну інформацією в режимі реального часу.
Для отримання електронних довірчих послуг та формування технологічного кваліфікованого сертифіката звертається особисто керівник юридичної особи або відповідальна особа, яка передбачена Порядком використання електронних довірчих послуг в органах державної влади, органах місцевого самоврядування, підприємствах, установах та організаціях державної форми власності, затвердженим постановою Кабінету Міністрів України від 19 вересня 2018 року № 749 зі змінами та доповненнями.
Документи, необхідні для формування технологічного кваліфікованого сертифіката:
- заповнена та підписана Реєстраційна картка для юридичної особи (далі – Реєстраційна картка), у двох примірниках (зразок заповнення Реєстраційної картки розміщено на офіційному інформаційному ресурсі Кваліфікованого надавача електронних довірчих послуг ІДД ДПС (https://acskidd.gov.ua) у розділі «Отримання електронних довірчих послуг, у тому числі для програмних РРО» обравши вкладку «технологічні сертифікати»);
- оригінал статуту юридичної особи (засновницького договору, рішення про створення юридичної особи, яка діє на підставі модельного статуту) або його нотаріально засвідчена копія (надається виключно для ознайомлення) (крім тих хто зареєструвався або вніс зміни в установчі документи починаючи з 01.01.2016 та мають електронний примірник документів, який розміщено у Єдиному державному реєстрі юридичних осіб, фізичних осіб – підприємців та громадських формувань).
Ми в інтернет-просторі, приєднуйтесь!
https://dp.tax.gov.ua/;
https://www.facebook.com/tax.dnipropetrovsk/;
https://www.youtube.com/channel/UCIxijADr1NbFo5dhZ3mQwVA

Заробітна плата учнів та слухачів учбових закладів, яка виплачується при проходженні виробничої практики, є базою нарахування єдиного внеску

Головне управління ДПС у Дніпропетровській області нагадує, що відносини у сфері державної політики з адміністрування єдиного внеску на загальнообов'язкове державне соціальне страхування (далі – єдиний внесок) регулюються виключно Законом України від 08 липня 2010 року № 2464-VI «Про збір та облік єдиного внеску на загальнообов'язкове державне соціальне страхування» із змінами та доповненнями (далі – Закон № 2464).

Пунктом 1 частини 1 ст. 4 Закону № 2464 встановлено, що платниками єдиного внеску є, зокрема, роботодавці.

Базою для нарахування єдиного внеску для зазначених платників є суми нарахованої кожній застрахованій особі заробітної плати за видами виплат, які включають основну та додаткову заробітну плату, інші заохочувальні та компенсаційні виплати, у тому числі в натуральній формі, що визначаються відповідно до Закону України від 24 березня 1995 року № 108/95-ВР «Про оплату праці» із змінами та доповненнями та суми винагороди фізичним особам за виконання робіт (надання послуг) за цивільно-правовими договорами (п. 1 частини 1 ст. 7 Закону № 2464).

Відповідно до частини другої ст. 53 Закону України від 05 вересня 2017 року № 2145-VIII «Про освіту» із змінами та доповненнями на час виробничого навчання і практики здобувачам освіти (вихованці, учні, студенти, курсанти, слухачі, стажисти, аспіранти (ад'юнкти), докторанти, інші особи, які здобувають освіту за будь-яким видом та формою здобуття освіти) забезпечуються робочі місця, безпечні та нешкідливі умови праці відповідно до освітніх програм і угод між закладами освіти та підприємствами, установами, організаціями, що надають місця для проходження виробничого навчання і практики. Під час проходження виробничого навчання і практики забороняється використовувати працю здобувачів освіти для цілей, не передбачених освітньою програмою.

Законом України від 10 лютого 1998 року № 103/98-ВР «Про професійно-технічну освіту» із змінами та доповненнями визначено правові, організаційні та фінансові засади функціонування і розвитку системи професійно-технічної освіти, створення умов для професійної самореалізації особистості та забезпечення потреб суспільства і держави у кваліфікованих робітниках.

Відповідно до пунктів 7 та 8 Порядку надання робочих місць для проходження учнями, слухачами закладів професійної (професійно-технічної) освіти виробничого навчання та виробничої практики, затвердженого постановою Кабінету Міністрів України від 07 червня 1999 року № 992 із змінами та доповненнями (далі – Порядок № 992), учні, слухачі учбових закладів, які згідно з договором, укладеним між закладом професійної (професійно-технічної) освіти та підприємством, проходять виробничу практику та виробниче навчання на підприємстві, не включаються до складу (списку) і штатного розпису працівників підприємства.

При цьому всі організаційні моменти проходження виробничої практики та виробничого навчання в кожному конкретному випадку визначаються положеннями договору, укладеного навчальним закладом і підприємством.

Згідно з п. 10 Порядку № 992 з моменту розподілу учнів, слухачів закладу професійної (професійно-технічної) освіти на робочі місця або навчально-виробничі ділянки на них відповідно до законодавства про охорону праці поширюються права та обов'язки щодо виконання правил охорони праці, техніки безпеки, виробничої санітарії та безпеки життєдіяльності, правил внутрішнього трудового розпорядку та інших правил і норм, що діють на підприємстві, з відповідних професій, спеціальностей і рівнів кваліфікації робітників та службовців. Учні, слухачі підлягають соціальному та іншому страхуванню нарівні з відповідними працівниками підприємства.

Тобто учні, слухачі закладу професійної (професійно-технічної) освіти, які проходять виробничу практику, не включаються до складу (списку) робітників підприємства, однак на них повною мірою розповсюджуються правила внутрішнього трудового розпорядку і положення інших внутрішніх актів і розпоряджень підприємства.

Також п. 17 Порядку № 992 встановлено, що за фактично виконаний обсяг робіт учнями, слухачами за період виробничого навчання та виробничої практики відповідно до виробничих завдань підприємство нараховує їм заробітну плату згідно з установленими системами оплати праці за нормами, розцінками, ставками (окладами) з урахуванням коефіцієнтів, доплат і надбавок.

Нараховані учням, слухачам кошти переказуються для виплати на рахунок закладу професійної (професійно-технічної) освіти або виплачуються їм безпосередньо підприємством не пізніше п'яти днів після виплати заробітної плати працівникам підприємства.

П'ятдесят відсотків заробітної плати, нарахованої за час виробничого навчання і виробничої практики учням закладів професійної (професійно-технічної) освіти, може бути спрямовано на рахунок закладу освіти для провадження його статутної діяльності, зміцнення навчально-матеріальної бази, на соціальний захист учнів, проведення культурно-масової і фізкультурно-спортивної роботи, з яких не більш як 15 відс. коштів може бути спрямовано на преміювання майстрів виробничого навчання, педагогів професійного навчання за безпосередню підготовку учнів, якісну організацію та виконання освітніх програм з виробничого навчання на підприємстві і виробничої практики відповідно до особистого внеску в загальні результати роботи (абзац перший п. 18 Порядку № 992).

Порядок укладення договору про стажування студентів закладів вищої освіти та учнів закладів професійної (професійно-технічної) освіти на підприємствах, в установах та організаціях затверджено постановою Кабінету Міністрів України від 16 січня 2013 року № 20 із змінами та доповненнями.
У разі коли в період стажування зазначена вище особа виконує професійні роботи, підприємство, організація, установа за всі роботи, виконані відповідно до наданих завдань, здійснює виплату їй заробітної плати згідно з установленими системами оплати праці за нормами, розцінками, ставками (окладами) з урахування коефіцієнтів, доплат і надбавок.
Крім того, постановою Кабінету Міністрів України від 22 грудня 2010 року № 1170 затверджено Перелік видів виплат, що здійснюються за рахунок коштів роботодавців, на які не нараховується єдиний внесок, до якого не включено виплати, які виплачує підприємство стажисту (практиканту) за виконання ним у період стажування професійних робіт.
Отже, суми заробітної плати, які виплачує підприємство учням та слухачам учбових закладів при проходженні ними виробничої практики, є базою для нарахування єдиного внеску, який, у цьому випадку, нараховує підприємство.
Ми в інтернет-просторі, приєднуйтесь!
https://dp.tax.gov.ua/;
https://www.facebook.com/tax.dnipropetrovsk/;
https://www.youtube.com/channel/UCIxijADr1NbFo5dhZ3mQwVA

У разі заповнення реквізиту «Призначення платежу» з порушенням вимог, визначених Порядком № 666, документ на переказ приймається до виконання
Головне управління ДПС у Дніпропетровській області звертає увагу, що відповідно до п. 7 Порядку заповнення реквізиту «Призначення платежу» розрахункових документів на переказ у разі сплати (стягнення) податків, зборів, платежів на бюджетні рахунки та/або єдиного внеску на загальнообов'язкове державне соціальне страхування на небюджетні рахунки, а також на єдиний рахунок, затвердженого наказом Міністерства фінансів України від 24.07.2015 № 666 зі змінами та доповненнями (далі – Порядок № 666) у разі заповнення реквізиту «Призначення платежу» з порушенням вимог, визначених у Порядку № 666, документ на переказ приймається до виконання. При цьому вважається, що платник податків/єдиного внеску на загальнообов'язкове державне соціальне страхування (єдиний внесок) сплачує грошове зобов'язання/єдиний внесок (код виду сплати 101).
При цьому, відповідальність у разі заповнення реквізиту «Призначення платежу» документа на переказ платежів до бюджету (платіжного доручення) з порушенням вимог Порядку № 666 законодавством не передбачена.
Ми в інтернет-просторі, приєднуйтесь!
https://dp.tax.gov.ua/;
https://www.facebook.com/tax.dnipropetrovsk/;
https://www.youtube.com/channel/UCIxijADr1NbFo5dhZ3mQwVA

На Дніпропетровщині протягом року до бюджетів усіх рівнів надійшло 435,9 млн грн акцизного податку
У Дніпропетровській області станом на 01.09.2021 обліковується 6 385 платників акцизного податку, у тому числі:
5 927 суб'єктів господарювання, які сплачують акцизний податок з роздрібної реалізації підакцизних товарів;
344 суб'єктів господарювання, які зареєстровані платниками акцизного податку з пального;
79 суб'єкти господарювання, які мають ліцензії на виробництво електроенергії;
35 суб'єктів господарювання – виробники та імпортери алкогольних напоїв та тютюнових виробів.
Протягом січня – серпня 2021 року до загального фонду Державного бюджету України надійшло 59,2 млн грн акцизного податку, у тому числі акцизного податку з вироблених в Україні підакцизних товарів – 36,6 млн грн, акцизного податку з ввезених в Україну підакцизних товарів – 22,6 млн гривень.
До місцевих бюджетів у 2021 році надійшло 376,7 млн грн акцизного податку з роздрібної реалізації підакцизних товарів.

До уваги платників єдиного податку!
Головне управління ДПС у Дніпропетровській області доводить до відома, що платники єдиного податку звільняються від обов'язку нарахування, сплати та подання податкової звітності, зокрема, з податку на майно в частині земельного податку за земельні ділянки, що використовуються платниками єдиного податку першої – третьої груп для провадження господарської діяльності (крім діяльності з надання земельних ділянок

та/або нерухомого майна, що знаходиться на таких земельних ділянках, в оренду (найм, позичку) та платниками єдиного податку четвертої групи для ведення сільськогосподарського товаровиробництва.
Норми встановлені п. п. 4 п. 297.1 ст. 297 Податкового кодексу України.
Ми в інтернет-просторі, приєднуйтесь!
https://dp.tax.gov.ua/;
https://www.facebook.com/tax.dnipropetrovsk/;
https://www.youtube.com/channel/UCIxijADr1NbFo5dhZ3mQwVA

Чи є об'єктами оподаткування податком на нерухомість передані в оренду будівлі дошкільних навчальних закладів?

Головне управління ДПС у Дніпропетровській області нагадує, що об'єктом оподаткування податком на нерухоме майно, відмінне від земельної ділянки, є об'єкт житлової та нежитлової нерухомості, в тому числі його частка.
Норми встановлені п. п. 266.2.1 п. 266.2 ст. 266 Податкового кодексу України (далі – ПКУ).
Пунктом «і» п. п. 266.2.2 п. 266.2 ст. 266 ПКУ з об'єктів оподаткування податком на нерухоме майно, відмінне від земельної ділянки, виключено будівлі дошкільних та загальноосвітніх навчальних закладів незалежно від форми власності та джерел фінансування, що використовуються для надання освітніх послуг.
Ключовою ознакою звільнення дошкільних та загальноосвітніх навчальних закладів незалежно від форми власності та джерел фінансування від сплати податку на нерухоме майно, відмінне від земельної ділянки, є використання ними таких об'єктів нерухомості для надання освітніх послуг.
Таким чином, оскільки економічна діяльність з надання в оренду нерухомого майна не є формою доходу від надання освітніх послуг, то на передані в оренду будівлі дошкільних та загальноосвітніх навчальних закладів незалежно від форми власності та джерел фінансування не поширюється дія п. «і» п. п. 266.2.2 п. 266.2 ст. 266 ПКУ.
Ми в інтернет-просторі, приєднуйтесь!
https://dp.tax.gov.ua/;
https://www.facebook.com/tax.dnipropetrovsk/;
https://www.youtube.com/channel/UCIxijADr1NbFo5dhZ3mQwVA

Платники податків сплатили до зведеного бюджету 67,7 млрд грн акцизного податку

Головне управління ДПС у Дніпропетровській області повідомляє.
За січень – серпень 2021 року до Зведеного бюджету України надійшло 67,7 млрд грн акцизного податку. Індикативний показник виконано на 109,2 відс., додаткові надходження склали 5,7 млрд гривень. Порівняно з відповідним періодом минулого року надходження збільшилися на 16 відс., або на 9,4 млрд гривень.
До загального фонду Державного бюджету України надійшло акцизного податку з вироблених в Україні та ввезених на митну територію України товарів на суму 52,6 млрд гривень. Індикативний показник виконано на 104,5 відс., додатково надійшло 2,2 млрд гривень. Порівняно з відповідним періодом минулого року надходження збільшилися на 15,3 відс., або на 7 млрд гривень.
Позитивної динаміки надходжень акцизного податку до бюджету досягнуто, зокрема, у розрізі основних видів підакцизних товарів, а саме з вироблених на території України та ввезених на митну територію України лікеро-горілчаної продукції та тютюнових виробів.
Так, надходження акцизного податку від лікеро-горілчаної продукції у січні-серпні 2021 року склали 5,6 млрд грн, що на 22,9 відс. більше індикативного показника, додатково до бюджету надійшло 1,0 млрд грн. Порівняно з відповідним періодом минулого року надходження збільшилися на 13,7 відс. (0,7 млрд гривень).
Надходження від тютюнових виробів за січень-серпень 2021 року склали 40,3 млрд грн. Це складає 102,6 відс. виконання індикативного показника, додатково до бюджету надійшло 1 млрд гривень. Порівняно з відповідним періодом минулого року надходження збільшилися на 18,4 відс. (6,3 млрд гривень).
У серпні 2021 року до Зведеного бюджету України надійшло акцизного податку у сумі 10,1 млрд грн, що забезпечило виконання індикативного показника на 117 відс., додаткові надходження склали 1,5 млрд гривень. Порівняно з відповідним періодом минулого року надходження збільшилися на 24 відс. (1,9 млрд гривень).
До загального фонду Державного бюджету України за серпень 2021 року надійшло акцизного податку з вироблених в Україні та ввезених на митну територію України товарів на суму 7,8 млрд грн, виконання індикативного показника склало 111,4 відс., додатково надійшло 0,8 млрд гривень. Порівняно з серпнем минулого року надходження зросли на 23,5 відс. (1,5 млрд гривень).
Надходження акцизного податку від лікеро-горілчаної продукції у серпні 2021 року склали 0,8 млрд грн, що на 15,6 відс. більше індикативного показника. Порівняно з відповідним періодом минулого року надходження збільшилися на 10,1 відс. (0,07 млрд гривень).
Надходження від тютюнових виробів у серпні 2021 року склали 5,9 млрд грн, що становить 111,5 відс. виконання індикативного показника, додатково до бюджету надійшло 0,6 млрд гривень. Порівняно з відповідним періодом минулого року надходження збільшилися на 32,7 відс. (1,5 млрд гривень).

До спеціального фонду Державного бюджету України у січні – серпні 2021 року надійшло 9,2 млрд грн акцизного податку з вироблених в Україні підакцизних товарів (продукції), що становить 145,4 відс. від індикативного показника, до бюджету додатково надійшло 2,9 млрд гривень. Порівняно з відповідним періодом минулого року надходження зросли на 24,9 відс., або на 1,8 млрд гривень.
У серпні 2021 року до спеціального фонду Державного бюджету України надійшло 1,4 млрд грн акцизного податку з вироблених в Україні підакцизних товарів (продукції), що становить 167,9 відс. від індикативного показника, до бюджету додатково надійшло 0,6 млрд гривень. Порівняно з серпнем минулого року надходження зросли на 34,2 відс. (0,4 млрд гривень).
До місцевих бюджетів у січні – серпні 2021 року надійшло акцизного податку 5,9 млрд грн, що склало 111 відс. від індикативного показника, до бюджету додатково надійшло 0,6 млрд гривень. Порівняно з серпнем минулого року надходження зросли на 10 відс. (0,5 млрд гривень).
Протягом серпня 2021 року до місцевих бюджетів надійшло 0,9 млрд грн акцизного податку, що становить 111,9 відс. від індикативного показника, до бюджету додатково надійшло 0,09 млрд гривень. Порівняно з серпнем минулого року надходження зросли на 12,8 відс. (0,1 млрд гривень).
Інформацію розміщено на офіційному вебпорталі ДПС України за посиланням
https://tax.gov.ua/media-tsentr/novini/500934.html
Ми в інтернет-просторі, приєднуйтесь!
https://dp.tax.gov.ua/;
https://www.facebook.com/tax.dnipropetrovsk/;
https://www.youtube.com/channel/UCIxijADr1NbFo5dhZ3mQwVA

Чи є об'єктом оподаткування компенсація втрати частини заробітної плати у зв'язку з порушенням строків її виплати?
Головне управління ДПС у Дніпропетровській області повідомляє, що ст. 34 Закону України від 24 березня 1995 року № 108/95-ВР «Про оплату праці» із змінами та доповненнями передбачено виплату компенсації працівникам за втрату частини заробітної плати у зв'язку із порушенням строків її виплати.
Нормами ст. 2 Закону України від 19 жовтня 2000 року № 2050-III «Про компенсацію громадянам втрати частини доходів у зв'язку з порушенням строків їх виплати» із змінами і доповненнями визначено, що компенсація здійснюється у разі затримки виплати заробітної плати на один і більше календарних місяців.
Підпунктом 14.1.48 п. 14.1 ст. 14 Податкового кодексу України (далі – ПКУ) передбачено, що компенсаційні виплати, які виплачуються (надаються) платнику податку у зв'язку з відносинами трудового найму згідно із законом, для цілей оподаткування податком на доходи фізичних осіб прирівнюються до заробітної плати та оподатковуються за ставкою, визначеною п. 167.1 ст. 167 ПКУ (18 відсотків).
Сума компенсації включається до фонду оплати праці того місяця, в якому фактично проводиться її нарахування та виплата у відповідності п. п. 1.6.2 п. 1.6. розділу I Інструкції зі статистики заробітної плати, затвердженої наказом Державного комітету статистики України від 13.01.2004 № 5.
Ми в інтернет-просторі, приєднуйтесь!
https://dp.tax.gov.ua/;
https://www.facebook.com/tax.dnipropetrovsk/;
https://www.youtube.com/channel/UCIxijADr1NbFo5dhZ3mQwVA

Дохід від підприємницької діяльності ФОП на загальній системі оподаткування не отримувався: звітність
Головне управління ДПС у Дніпропетровській області нагадує, що фізичні особи – підприємці (ФОП) подають до контролюючого органу податкову декларацію про майновий стан і доходи (далі – податкова декларація) за місцем своєї податкової адреси за результатами календарного року у строки, встановлені ПКУ для річного звітного податкового періоду, в якій також зазначаються авансові платежі з податку на доходи фізичних осіб.
Норми встановлені п. п. 177.5 ст. 177 Податкового кодексу України (далі – ПКУ).
ФОП подають річну податкову декларацію у строк, визначений п. п. 49.18.5 п. 49.18 ст. 49 ПКУ, тобто протягом 40 календарних днів, що настають за останнім календарним днем звітного (податкового) року.
Разом з тим, абзацом першим п. 49.2 ст. 49 ПКУ встановлено, що платник податків зобов'язаний за кожний встановлений ПКУ звітний період, в якому виникають об'єкти оподаткування, або у разі наявності показників, які підлягають декларуванню, відповідно до вимог ПКУ подавати податкові декларації щодо кожного окремого податку, платником якого він є. Абзац перший застосовується до всіх платників податків, в тому числі платників, які перебувають на спрощеній системі оподаткування обліку та звітності.
Крім того, відповідно до п. 177.11 ст. 177 ПКУ ФОП у податковій декларації поряд з доходами від підприємницької діяльності мають зазначати інші доходи з джерел їх походження з України та іноземні доходи, а також відомості про суми єдиного внеску на загальнообов'язкове державне соціальне страхування, нарахованого на доходи від підприємницької діяльності в розмірах, визначених відповідно до закону.

Отже, якщо протягом звітного періоду ФОП на загальній системі оподаткування діяльність не вела та дохід від підприємницької діяльності не отримувала, проте має інші доходи з джерел їх походження з України та іноземні доходи, то вона подає податкову декларацію та додаток Ф2 до неї, у якому всі графи прокреслює.
У разі, якщо протягом звітного періоду ФОП на загальній системі оподаткування діяльність не вела та дохід від підприємницької діяльності не отримувала, та не має інших доходів з джерел їх походження з України та іноземних доходів, то в неї не виникає обов'язку щодо подання податкової декларації та додатку Ф2 до неї.
Ми в інтернет-просторі, приєднуйтесь!
https://dp.tax.gov.ua/;
https://www.facebook.com/tax.dnipropetrovsk/;
https://www.youtube.com/channel/UCIxijADr1NbFo5dhZ3mQwVA

До уваги юридичних осіб – платників податку на нерухомість!
Головне управління ДПС у Дніпропетровській області інформує, що податок на нерухоме майно, відмінне від земельної ділянки, в складі податку на майно належить до місцевих податків.
Норми встановлені п. п. 10.1.1 п. 10.1 ст. 10 та п. п. 265.1.1 п. 265.1 ст. 265 Податкового кодексу України (далі – ПКУ).
Зарахування місцевих податків та зборів до відповідних місцевих бюджетів здійснюється відповідно до Бюджетного кодексу України від 08 липня 2010 року № 2456-VI із змінами та доповненнями (п. 10.5 ст. 10 ПКУ).
Наказом Міністерства фінансів України від 10.12.2020 № 756 внесені зміни до довідника місцевих бюджетів.
Для реалізації механізму нарахування та сплати місцевих податків і зборів у податкових деклараціях з місцевих податків і зборів міститься реквізит «код за КОАТУУ органу місцевого самоврядування», зокрема, у рядку 1 розділу I додатків 1 або 2 до податкової декларації з податку на нерухоме майно, відмінне від земельної ділянки (далі – Декларація).
Пунктом 63.3 ст. 63 ПКУ визначено, що з метою проведення податкового контролю платники податків підлягають реєстрації або взяттю на облік у контролюючих органах, зокрема, за місцем розташування рухомого та нерухомого майна, об'єктів оподаткування або об'єктів, які пов'язані з оподаткуванням або через які провадиться діяльність (далі – об'єкт оподаткування) – неосновне місце обліку.
Законом України від 05 лютого 2015 року № 157-VIII «Про добровільне об'єднання територіальних громад» із змінами та доповненнями (далі – Закон № 157) не обмежено право створення об'єднаної територіальної громади з громад, розташованих у суміжних районах.
Юридична особа – сільська, селищна, міська рада, розміщена в адміністративному центрі об'єднаної територіальної громади, є правонаступником прав та обов'язків всіх юридичних осіб – сільських, селищних, міських рад, обраних територіальними громадами, що об'єдналися (абзац другий частини четвертої ст. 8 Закону № 157).
У разі розташування адміністративного центру територіальної громади на території юрисдикції іншого контролюючого органу, платником податків мають бути дотримані вимоги п. 63.3 ст. 63 ПКУ щодо реєстрації за новим неосновним місцем податкового обліку.
За наведених обставин платники місцевих податків і зборів, які дотримались вимог п. 63.3 ст. 63 ПКУ, у рядку 1 розділу I додатків 1 або 2 до Декларації зазначають код за КОАТУУ об'єднаної територіальної громади (громади, яка розміщена в адміністративному центрі об'єднаної територіальної громади).
У іншому разі у перехідний період у 2021 році у рядку 1 розділу I додатків 1 або 2 до Декларації рекомендується зазначати код органу місцевого самоврядування, на території якого знаходяться об'єкти оподаткування, до створення об'єднаної територіальної громади, тобто код, який платники зазначали при наданні Декларацій у 2020 році.
Ми в інтернет-просторі, приєднуйтесь!
https://dp.tax.gov.ua/;
https://www.facebook.com/tax.dnipropetrovsk/;
https://www.youtube.com/channel/UCIxijADr1NbFo5dhZ3mQwVA

Визначення терміну використання легкового автомобіля з метою оподаткування транспортним податком
Головне управління ДПС у Дніпропетровській області повідомляє, що об'єктом оподаткування є легкові автомобілі, з року випуску яких минуло не більше п'яти років (включно) та середньоринкова вартість яких становить понад 375 розмірів мінімальної заробітної плати, встановленої законом на 1 січня податкового (звітного) року.
Норми встановлено п. п. 267.2.1 п. 267.2 ст. 267 Податкового кодексу України (далі – ПКУ).
Така вартість визначається центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну політику економічного, соціального розвитку і торгівлі, за методикою, затвердженою Кабінетом Міністрів України, станом на 1 січня податкового (звітного) року виходячи з марки, моделі, року випуску, об'єму циліндрів двигуна, типу пального.

Щороку до 1 лютого податкового (звітного) року центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну політику економічного, соціального розвитку і торгівлі, на своєму офіційному вебсайті розміщується перелік легкових автомобілів, з року випуску яких минуло не більше п'яти років (включно) та середньоринкова вартість яких становить понад 375 розмірів мінімальної заробітної плати, встановленої законом на 1 січня податкового (звітного) року, який повинен містити такі дані щодо цих автомобілів: марка, модель, рік випуску, об'єм циліндрів двигуна, тип пального.
Підпунктом 267.6.3 п. 267.6 ст. 267 ПКУ визначено, що органи внутрішніх справ зобов'язані до 1 квітня 2015 року подати контролюючим органам за місцем реєстрації об'єкта оподаткування відомості, необхідні для розрахунку та справляння податку фізичними та юридичними особами.
З 1 квітня 2015 року органи, що здійснюють державну реєстрацію транспортних засобів, зобов'язані щомісяця у десятиденний строк після закінчення календарного місяця подавати контролюючим органам відомості, необхідні для розрахунку та справляння податку фізичними та юридичними особами, за місцем реєстрації об'єкта оподаткування станом на перше число відповідного місяця.
Форма подачі інформації встановлюється центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну фінансову політику.
Відповідно до п. п. 14.1.163 п. 14.1 ст. 14 ПКУ перша реєстрація транспортного засобу – реєстрація транспортного засобу, яка здійснюється уповноваженими державними органами України щодо цього транспортного засобу в Україні вперше.
Новий транспортний засіб – транспортний засіб, що не має актів державної реєстрації уповноважених органів, у тому числі іноземних, які дають право на його експлуатацію (п. п. 14.1.124 п. 14.1 ст. 14 ПКУ).
Транспортні засоби, що використовувалися, – транспортні засоби, на які уповноваженими державними органами, в тому числі іноземними, видані реєстраційні документи, що дають право експлуатувати такі транспортні засоби (п. п. 14.1.251 п. 14.1 ст. 14 ПКУ).
Порядок державної реєстрації (перереєстрації), зняття з обліку автомобілів, автобусів, а також самохідних машин, сконструйованих на шасі автомобілів, мотоциклів усіх типів, марок і моделей, причепів, напівпричепів, мотоколясок, інших прирівняних до них транспортних засобів та мопедів встановлено постановою Кабінету Міністрів України від 07 вересня 1998 року № 1388.
Якщо на транспортні засоби уповноваженими державними органами, в тому числі іноземними, видані реєстраційні документи, що дають право їх експлуатувати, то вони вважаються використовуваними. Датою початку користування (вводу в експлуатацію) транспортних засобів, що були в користуванні та ввозяться на митну територію України, вважається дата їх першої реєстрації, визначена в реєстраційних документах, які видано уповноваженими державними органами та дають право експлуатувати ці транспортні засоби на постійній основі.
У разі відсутності реєстраційних документів першої реєстрації транспортних засобів датою початку використання транспортного засобу вважається календарна дата його виготовлення (день, місяць, рік). У разі якщо календарну дату визначити неможливо, то такою датою слід вважати 1 січня року виготовлення, зазначеного в реєстраційних документах.
Ми в інтернет-просторі, приєднуйтесь!
https://dp.tax.gov.ua/;
https://www.facebook.com/tax.dnipropetrovsk/;
https://www.youtube.com/channel/UCIxijADr1NbFo5dhZ3mQwVA

Коли члени садівницького товариства сплачують земельний податок?
Головне управління ДПС у Дніпропетровській області звертає увагу, що згідно зі ст. 35 Земельного кодексу України від 25 жовтня 2001 року № 2768-III зі змінами та доповненнями (далі – ЗКУ) громадяни України із земель державної і комунальної власності мають право набувати безоплатно у власність або на умовах оренди земельні ділянки для ведення індивідуального або колективного садівництва.
Громадяни – члени садівницького товариства мають право приватизувати земельну ділянку і така приватизація здійснюється без згоди на те інших членів цього товариства.
Землі загального користування садівницького товариства безоплатно передаються йому у власність і до них належать земельні ділянки, зайняті захисними смугами, дорогами, проїздами, будівлями і спорудами загального користування. Використання земельних ділянок садівницьких товариств здійснюється відповідно до закону та статутів цих товариств.
Громадяни та юридичні особи набувають права власності та права користування земельними ділянками із земель державної або комунальної власності за рішенням органів виконавчої влади або органів місцевого самоврядування в межах їх повноважень, визначених ЗКУ, або за результатами аукціону. Безоплатна передача земельних ділянок у власність громадян провадиться у разі одержання земельних ділянок із земель державної і комунальної власності в межах норм безоплатної приватизації, визначених ЗКУ (ст. 116 ЗКУ).
Зокрема, громадянам України можуть безоплатно передаватись земельні ділянки із земель державної або комунальної власності для ведення садівництва у розмірі не більше 0,12 гектара (ст. 121 ЗКУ).
Право власності на земельну ділянку, а також право постійного користування та право оренди земельної ділянки виникають з моменту державної реєстрації цих прав (ст. 125 ЗКУ).

При цьому право власності, користування земельною ділянкою оформлюється відповідно до Закону України «Про державну реєстрацію речових прав на нерухоме майно та їх обтяжень» (ст. 126 ЗКУ).
Використання землі в Україні є платним (ст. 206 ЗКУ).
Відповідно до статей 269, 270 Податкового кодексу України (далі – ПКУ) платниками земельного податку є, зокрема, власники земельних ділянок та землекористувачі, а об'єктами оподаткування – земельні ділянки, що перебувають у власності або користуванні.
Власники земельних ділянок – це юридичні та фізичні особи (резиденти і нерезиденти), які відповідно до закону набули права власності на землю в Україні, а також територіальні громади та держава щодо земель комунальної та державної власності відповідно (п. п. 14.1.34 п. 14.1 ст. 14 ПКУ).
Землекористувачі – це юридичні та фізичні особи (резиденти і нерезиденти), яким відповідно до закону надані у користування земельні ділянки державної та комунальної власності, у тому числі на умовах оренди (п. п. 14.1.73 п. 14.1 ст. 14 ПКУ).
Підставою для нарахування земельного податку є дані державного земельного кадастру (п. 286.1 ст. 286 ПКУ).
Юридичні особи самостійно обчислюють суму податкового зобов'язання щодо земельного податку в порядку, визначеному ПКУ.
Статтею 281 ПКУ встановлено, що від сплати земельного податку звільняються особи з інвалідністю першої і другої групи, фізичні особи, які виховують трьох і більше дітей віком до 18 років, пенсіонери (за віком), ветерани війни та особи, на яких поширюється дія Закону України «Про статус ветеранів війни, гарантії їх соціального захисту», фізичні особи, визнані законом особами, які постраждали внаслідок Чорнобильської катастрофи. Звільнення від сплати земельного податку для таких категорій фізичних осіб поширюється на земельні ділянки, визначені п. 281.2 ст. 281 ПКУ.
З урахуванням викладеного, якщо земельні ділянки приватизовані громадянами – членами садівничого товариства і кожен громадянин отримав документ, що засвідчує право на земельну ділянку, то такі громадяни, крім тих, кому надані пільги щодо сплати земельного податку згідно зі ст. 281 ПКУ, є платниками земельного податку. При цьому, нарахування фізичним особам сум земельного податку проводиться контролюючими органами, які видають платникові до 1 липня поточного року податкове повідомлення-рішення про внесення податку.
Садівницьке товариство є платником земельного податку за земельні ділянки, включаючи земельні ділянки загального користування, надані такому товариству для ведення садівництва і щодо яких члени товариства не оформили право на свою земельну ділянку.
Ми в інтернет-просторі, приєднуйтесь!
https://dp.tax.gov.ua/;
https://www.facebook.com/tax.dnipropetrovsk/;
https://www.youtube.com/channel/UCIxijADr1NbFo5dhZ3mQwVA

Імпортовані алкогольні напої не підлягають маркуванню марками акцизного податку: чи відображати в декларації акцизного податку?
Головне управління ДПС у Дніпропетровській області доводить до відома, що контроль за правильністю обчислення, повнотою і своєчасністю сплати до бюджету податку з підакцизних товарів (продукції), що ввозяться на митну територію України, під час митного оформлення здійснюється контролюючими органами.
Норми встановлені п. 224.2 ст. 224 Податкового кодексу України (далі – ПКУ).
Акцизний податок із ввезених на митну територію України підакцизних товарів (продукції) сплачується платниками податку до або в день подання митної декларації (п. п. 222.2.1 п. 222.2 ст. 222 ПКУ).
У разі ввезення маркованої підакцизної продукції на митну територію України податок сплачується під час придбання марок акцизного податку з доплатою (у разі потреби) на день подання митної декларації (п. п. 222.2.2 п. 222.2 ст. 222 ПКУ).
Для одержання марок акцизного податку імпортер повинен подати продавцю таких марок заявку-розрахунок за формою, затвердженою центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну фінансову політику, платіжні документи, що підтверджують внесення плати за марки та сплату податку до відповідного бюджету (п. 226.14 ст. 226 ПКУ).
Таким чином контроль за сплатою акцизного податку з підакцизної продукції, яка не маркується марками акцизного податку, здійснюється Державною митною службою (далі – Держмитслужба).
Форма декларації акцизного податку (далі – Декларація), Порядок її заповнення та подання затверджені наказом Міністерства фінансів України від 23.01.2015 № 14 зі змінами та доповненнями.
Формою Декларації передбачено декларування лише ввезеної на митну територію України маркованої продукції.
Тобто відображення імпортером алкогольних напоїв (в т.ч. пива), які не підлягають маркуванню марками акцизного податку в декларації акцизного податку не передбачено.
Ми в інтернет-просторі, приєднуйтесь!
https://dp.tax.gov.ua/;
https://www.facebook.com/tax.dnipropetrovsk/;

https://www.youtube.com/channel/UCIxijADr1NbFo5dhZ3mQwVA

Про строк сплати єдиного податку, нарахованого за перевищення обсягу доходу

Головне управління ДПС у Дніпропетровській області звертає увагу, що єдиний податок, нарахований за перевищення обсягу доходу, сплачується протягом 10 календарних днів після граничного строку подання податкової декларації за податковий (звітний) квартал.

Норми встановлені п. 295.7 ст. 295 Податкового кодексу України (далі – ПКУ).

Податкові декларації, крім випадків, передбачених ПКУ, подаються за базовий звітний (податковий) період, що дорівнює, зокрема, календарному кварталу або календарному півріччю (у тому числі в разі сплати квартальних або піврічних авансових внесків) – протягом 40 календарних днів, що настають за останнім календарним днем звітного (податкового) кварталу (півріччя) (п. п. 49.18.2 п. 49.18 ст. 49 ПКУ).

Ми в інтернет-просторі, приєднуйтесь!

https://dp.tax.gov.ua/;

https://www.facebook.com/tax.dnipropetrovsk/;

https://www.youtube.com/channel/UCIxijADr1NbFo5dhZ3mQwVA

Ставки акцизного податку на пальне визначені ПКУ

Головне управління ДПС у Дніпропетровській області нагадує, що ставки акцизного податку на пальне визначені п. п. 215.3.4 п. 215.3 ст. 215 Податкового кодексу України (далі – ПКУ) і встановлені для різних груп (продукції) згідно з УКТ ЗЕД.

Так, зокрема:

Код товару (продукції) згідно з УКТ ЗЕД	Опис товару (продукції) згідно з УКТ ЗЕД	Ставка акцизного податку у твердих сумах з одиниці реалізованого товару (продукції)	
		одиниця виміру (об'єм у літрах, приведених до t 15° С)	ставка
3826 00 10 00 3826 00 90 00	Біодизель та його суміші (що не містять або містять менш як 70 мас. % нафти або нафтопродуктів, одержаних з бітумінозних порід) на основі моноалкільних складних ефірів жирних кислот	-"-	106
3824 90 97 10	Паливо моторне альтернативне	-"-	162
2710 19 62 00 - 2710 19 68, 2710 19 71 00, 2710 19 75 00, 2710 19 99 00, 2710 20 31 00, 2710 20 35 00, 2710 20 39 00	Палива рідкі, на основі газойлів (дизпаливо), менш як 85 об.% яких, включаючи витрати, переганяється при температурі 350°С (за методом ISO 3405, еквівалентним методу ASTM D 86), крім палива пічного побутового, базових олив та інших мастильних матеріалів, та інших дистилятів, які під час фракційної розгонки за методом ISO 3405 (або аналогічним методом ASTM D 86) при температурі 350° С та атмосферному тиску переганяються не більше 35 об. %.	євро за 1000 літрів	213,50
3814 00 90 90	Тільки розчинники або розріджувачі на основі метанолу; інші готові суміші на основі метанолу	євро за 1000 літрів	245,50

* До ставки податку застосовується підвищувальний коефіцієнт 10 при:

• ввезенні на митну територію України пального;

• реалізації виробником виробленого в Україні пального.

Підвищувальний коефіцієнт 10 не застосовується для суб'єктів господарювання, які відповідно до п. 229.8 ст. 229 ПКУ видали податковий вексель.

Товари (продукція), що використовуються як пальне для заправлення транспортних засобів, обладнання або пристроїв з двигунами внутрішнього згоряння із запалюванням від стиснення, з двигунами внутрішнього згоряння з іскровим запалюванням, з двигунами внутрішнього згоряння з кривошипно-шатунним механізмом, коди яких згідно з УКТ ЗЕД не зазначені у цьому підпункті *(крім газу природного у газоподібному стані за кодом 2711 21 00 00 згідно з УКТ ЗЕД)*, оподатковуються за ставкою податку 213,5 євро за 1000 літрів.

Звертаємо увагу, що 24.03.2021 набрала чинності постанова Кабінету Міністрів України від 17 березня 2021 р. № 232 «Деякі питання зарахування частини акцизного податку з виробленого в Україні та ввезеного на митну територію України пального до загального фонду відповідних бюджетів місцевого самоврядування» (далі – Постанова № 232), якою затверджено Порядок зарахування частини акцизного податку з виробленого в Україні та ввезеного на митну територію України пального до загального фонду відповідних бюджетів місцевого самоврядування (далі – Порядок)

Порядок визначає механізм зарахування частини акцизного податку з виробленого в Україні та ввезеного на митну територію України пального до загального фонду відповідних бюджетів місцевого самоврядування.

Ми в інтернет-просторі, приєднуйтесь!

https://dp.tax.gov.ua/;

https://www.facebook.com/tax.dnipropetrovsk/;

https://www.youtube.com/channel/UCIxijADr1NbFo5dhZ3mQwVA